non priùs corrigit, & emendat; niſi & tertia, & quarta generatio venerit.] Cùm ergo de Baptizatis ab Hæreticis Innocentius ſcribat m [Lex eſt Eccleſiæ iis, qui ab Hæreticis baptizati ſunt, per manûs impoſitionem Laicam tantùm communionem præbere, nec ex his aliquem in Clericatûs honorem vel exiguum ſubrogare;] patet, quòd Infantes, qui ab Hæreticis baptizati ſunt, ſola excuſat ignorantia; ut juxta illud Africani Concilii n ad ſuſcipiendum Clericatûs officium non eos impediat nomen erroris.

m Sup. q. 1. c. ventum.
n Sup. eâd. qui apud.

X. *Item ſicut* AUGUSTINUS ſcribit ad Auxentium Epiſcopum, *Epiſt.* 75. [fortè c. an. 398. *in Africa.*]

De eodem.

NOn imputantur filiis peccata parentum, quæ poſt eorum nativitatem à parentibus committuntur: nec pro peccatis parentum ſpirituali pœna filii ſunt plectendi.

¶ CORR. ROM.] In aliquot vetuſtis exemplaribus & Caput hoc, & ſequentia uſque ad finem Quæſtionis conjuncta ſunt ſuperiori. Nam ſententiis hinc inde acceptis, verba ferè de ſuo (quod ſæpè facit) in his Gratianus affert. Et hujus quidem partis ſententia eſt apud B. Auguſtinum loco indicato. Verba autem ipſa referuntur infrà XXIV. *q.* 3. *c. ſi habes.*

GRATIAN. OFFICIO autem, vel beneficio Eccleſiæ privari, ſpiritualis pœna eſt: non igitur hanc ex peccato patris promeretur filius. Item ſi excuſatur, qui ignoranter à Simoniaco ordinatur, ut ſuprà in cap. Urbani legitur o; & iſte excuſandus eſt, qui per ignorantiam ſimoniacè ordinatur. §. 1. Sed objicitur illud

o Sup. eâd. q. 1. *ſi qui à Simoniacis.*
2. *Pars.*

XI. GREGORII α. [fortè c. an. 1073. *Romæ.*]

De Eccleſia quæ pactione conſecratur.

ECcleſia p, quæ pactione conſecrata fuerit, potiùs execrata, quàm conſecrata dici debet.

p Anſel. *l.* 5. *c.* 20.

¶ CORR. ROM. α *Gregorii.*] In aliquot vetuſtis codicibus legitur, *Auguſtini.* Anſelmus verò citat ex Alexandro ſecundo.

GRATIAN. ITEM peccato civium, theſauri Jericho anathematizati leguntur q. Unde Achan, qui regulam auream, & quædam alia pretioſa furatus eſt, de anathemate dicitur tuliſſe.

q *Joſuë* 6.

§. 1. Item peccato Amalechitarum r, animalia eorum juſſa ſunt interfici: quibus quia Saül pepercit, audivit à Samuele: *Neſcis, quia peccatum ariolandi eſt repugnare, & quaſi ſcelus idololatriæ nolle acquieſcere?* §. 2. Item peccato Ægyptiorum ſ, poſſeſſiones eorum grandini traditæ, jumenta, & primogenita eorum, morte conſumpta ſunt.

r 1. *Reg.* 15.
ſ *Exod.* 9.

§. 3. Item peccato Iſraëlitarum t, arca Domini Philiſtæis tradita eſt. Si ergo quæ ſenſu carent, ut Eccleſia, altare, arca Domini, lapides Jericho, vel execrantur, vel peccatoribus traduntur, vel anathematizantur, vel grandine devaſtantur; ſi ea, quæ vim intelligendi non habent, ut animalia Ægyptiorum, & Amalechitarum, peccatis hominum perduntur morte; patet, quòd nullum excuſat ignorantia criminis: maximè cùm ex eo utilitas deferatur ignoranti: veluti, ſi quiſpiam de latrocinio, & rapina filio ſuo ignoranti divitias congreget, non excuſat filium ignorantia; quin poſt mortem patris cogatur reddere malè acquiſita.

t 1. *Reg.* 4.

§. 4. Item peccato Achan u plebs Iſraëlitica in manibus hoſtium tradita eſt. §. 5. Item peccato filiorum Heli x, populus in manu Philiſtinorum corruit. §. 6. Peccato quoque plebis y, Electi eorum ſæpè ſunt impediti, & tandem cum eis Prophetæ ducti ſunt captivi. §. 7. His ita reſpondetur. Inſenſibilia, & irrationabilia peccato hominum vel execrantur, vel anathematizantur, vel morte perduntur, non participatione peccati, ſed cauſâ Sacramenti, vel deteſtatione peccati, vel flagello delinquentium. Cauſâ Sacramenti, ut theſauri Jericho, & animalia Amalechitarum. Jericho enim Luna interpretatur, & ſignificat Mundum iſtum; Amalechitæ interpretantur lingentes ſanguinem, & ſignificant cupidos, & avaros, & Dæmonas. Iſraëlitæ interpretantur viri videntes Deum, & ſignificant multitudinem Sanctorum. Lapides ergo, & theſauri Jericho anathematizantur; animalia Amalechitarum interfici jubentur ad examinandam cupiditatem Iſraëliticæ plebis, & ut ſignificaretur, quòd muri vitiorum, & hujus Mundi theſauri, qui per lapides, & theſauros Jericho deſignantur, irrationabiles quoque vitiorum motus, qui per animalia Amalechitarum intelliguntur, non debent tranſire in ſortem Sanctorum. Animalia verò Ægyptiorum, & poſſeſſiones eorum, & primogenita grandine, & morte conſumpta ſunt, ut in illis punirentur, quorum felicitate lætabantur: & ut daretur intelligi, quòd Mundus peribit, & concupiſcentia ejus. Sed & terra Iſraëlitarum z in ſalſuginem verſa eſt, & ſegetibus eorum imbres adverſi ſunt, animalia eorum ſterilitate, & morbo confecta ſunt; ut autorem ſuum, quem per beneficia cognoſcere noluerunt, ſaltem inter ſupplicia ſentirent. In deteſtationem verò peccati, pecunia Simonis damnata eſt, cui dictum eſt a: *Pecunia tua tecum ſit in perditionem, quia exiſtimaſti donum Dei pecuniâ poſſideri.* In deteſtationem quoque ejuſdem criminis altare, & Eccleſia, quæ per Simoniam conſecrantur, non tam conſecrari, quàm execrari dicuntur: quia qui interventu pecuniæ oleum conſecrationis effundit, non conſecrare, ſed execrare dicendus eſt. Hinc eſt, quòd Beatus Gregorius b Eccleſias ab Arianis conſecratas iterùm conſecrari præcepit: quia ſanctificationem conſecrationis, quæ non niſi in fide Trinitatis perficitur, præſtare non poterant, qui fide carebant. Arca verò, & Prophetæ peccato ſuorum civium hoſtibus traditi ſunt. Electi quoque, qui murmure eorum impediti ſunt, non in pœnam criminis, ſed in experimentum, & exemplum patientiæ hæc paſſi ſunt. §. 8. Item populus, qui peccato Achan, & filiorum Heli in manibus hoſtium traditus eſt, ſignificat ſubditos corporaliter flagellari, ut inter ipſa flagella, peccata Prælatorum feriantur: ſicut Achan ſorte deprehenſus lapidibus obrutus eſt. §. 9. Sic & navicula Jonæ periclitatur c, ut fugitivus ſorte deprehenſus fluctibus immergeretur. Aliquando pro meritis Prælatorum depravatur vita Subditorum, ut Prælatis ſuis ſubditi faventes ad malum cum eis ſimul corruant: ſicut filii Iſraël diu portantes peccata Sacerdotum, tamdem cum eis ceciderunt in manibus hoſtium. Item David d populum numeravit: quo peccato gladius Domini deſævit in populum. Sed in lata e gente gloria Regis eſt, in diminutione plebis contritio Principis. Qui ergo de numeroſitate ſuæ gentis ſuperbivit, jure in ejus diminutione punitus eſt. §. 10. Item parvulos Sodomitarum f non excuſavit ignorantia, quin pro paterno ſcelere cæleſti igne conſumerentur: ſed igne hoc pœna illis diminuta eſt, quibus ſucceſſio paterni ſceleris eſt adempta. Pariter etiam demonſtratum eſt peccatis parentum parvulos aliquando corporaliter flagellari. Illud idem intelligendum eſt de parvulis, qui peccato Dathan g, & Abiron, vivi deſcenderunt ad Inferos. §. 11. Item Cham h peccante, Chanaam filius ejus maledicitur: Giezi i delinquente, lepra tranſmittitur ad poſteros. Judæis clamantibus k: *Sanguis ejus ſuper nos, & ſuper filios noſtros:* etiam reliquiæ eorum pœnæ mortis Chriſti addictæ ſunt. Achab quoque l peccante, poſteri ejus Regni ſolium amiſerunt: & qui de ejus ſemine m in regno Judæ nati ſunt, uſque ad purgatam labem illius familiæ, à Genealogia Domini ſunt excluſi. Odium quoque Eſaü (ut Malachias teſtatur n) tranſivit ad Idumæos. Ex quibus omnibus colligitur, quòd ignorantia peccati non excuſat aliquem.

u *Joſuë* 7.
x 1. *Reg.* 4.
y *Pſal.* 77.
3. *Pars.*
z *Pſal.* 106.
a *Act.* 8.
b *De conſ. diſt.* 1. *c. Arianorum.*
c *Jonæ* 1.
d 1. *Reg. ult.*
e *Prov.* 14. *ſecundùm* LXX.
f *Gen.* 19.
g *Num.* 16.
h *Gen.* 9.
i 4. *Reg.* 5.
k *Matt.* 27.
l 3. *Reg.* 21.
m Hieron. *ad c.* 1. *Matth.*
n *Malach.* 1.

§. 12. Sed his exemplis non probantur teneri peccato aliorum, niſi imitatores nequitiæ eorum. Quicumque enim de ſemine Eſaü, & ceterorum apud Deum converſi paternam malitiam deteſtati ſunt, non odium, ſed Dei clementiam experti ſunt. Item ut ait

XII. AMBROSIUS Sermone XI. [c. an. 377. *Mediolani.*]

TUrbatur o navicula Petri, in qua erat Judas: quia, qui ſuis meritis erat firmus, turbatus eſt alienis.

o Infrà XXIV. *q.* 1. *c. non turbatur.*

¶ CORR. ROM.] Hujus etiam Capitis ſententia ſumpta eſt ex ſermone XI. Ambroſii, & *lib.* 5. *c.* 1. *Comment. ad c.* 5. *Lucæ.* Ipſa autem verba habentur infra 24. *q.* 1. *c. non turbatur.*

GRATIAN. IGNORABAT autem Petrus peccatum Judæ. Non ergo ignorantia excuſavit illum. Sed turbatio hæc non peccati coinquinatio, ſed corporalis perſecutio intelligitur: quia meritis Malorum nonnunquam adeò premuntur Boni, ut eorum turbetur firmitas. Non itaque his autoritatibus Simoniaci probantur, pro quibus ignorantibus pecunia data eſt. Non ergo poteſt probari iſte reus criminis, cujus non habuit conſcientiam. §. 1. Notandum quoque eſt, quòd non omnis ignorantia aliquem excuſat. Eſt enim ignorantia, alia facti, alia juris. Facti, alia eſt ejus facti, quod oportuit eum ſcire: alia, quod non oportuit eum ſcire. Quod non oportuit eum ſcire, ſicut Apoſtolus ait p: *Si quis Infidelium vocaverit vos ad cœnam, & vultis ire, quidquid vobis appoſitum fuerit, comedite, nihil interrogantes. Si quis vobis dixerit, hoc Idolis immolatum eſt, nolite comedere.* Ecce quòd Vocatum ad cœnam non oportuit ſcire carnes ſibi appoſitas fuiſſe Idolis immolatas. Quod oportuit eum ſcire, ſicut ignorantia Judæorum, & reliquorum Infidelium, qui ea, quæ à Prophetis de Chriſto fuerunt prænuntiata, adhuc ignorant, & ipſum adhuc expectant venturum. Hæc neminem excuſat.

4. *Pars.*
p 1. *Cor.* 10.

§. 2. Item ignorantia Juris, alia Naturalis, alia Civilis. Naturalis omnibus adultis damnabilis eſt. Jus verò Civile aliis permittitur ignorare, aliis non. Juris Civilis ignorantia nemini obeſt in damno vitando, ſi negotium inde contigerit, ut ſi minor pecuniam dederit filiofamilias, repetit: in majore verò quaſi delictum eſt. §. 3. Item ſi ſucceſſionem etiam tibi majori delatam cum alio, ſine Judice dividas, putans teſtamentum jure ſubnixum, cum non eſſet; ſolidam ſucceſſionem obtinebis: vel ſi id, quod nullo jure debuiſti, aut Jure Naturali non debuiſti, ſed Civili, tamquam ex Chirographo ſolvas, aut promittas, repetis: non ita, ſi delictum. Nam ſi putat rem ſuam ſibi per Legem licere rapere, incidit in conſtitutionem illam Codicis *lib.* 8. *tit. unde vi* q.

q *tit.* 4. *leg.* 7.

XIII. IMPERATOR VALENTINIANUS Auguſtus. [an. Chr. 389. *Treveris.*]

PALEA.

SI quis in tantam furoris audaciam pervenerit, ut poſſeſſionem rerum apud fiſcum, vel apud quoslibet homines conſtitutarum ante eventum r judicialis arbitrii violenter invaſerit; Dominus quidem conſtitutus, poſſeſſionem, quam abſtulit, reſtituat poſſeſſori, & dominium ejus ſ rei amittat: Sin verò alienarum rerum poſſeſſionem t invaſit, non ſolùm eam poſſidentibus reddat, verùm etiam æſtimationem earumdem rerum reſtituere compellatur.

r *al.* adventum.
ſ *al.* ejuſdem.
t *al.* alienam poſſeſſionem.

¶ CORR. ROM. α *Conſtitutionem.*] In plerisque vetuſtis codicibus legitur, *incidit in conſtitutionem, ſi quis in tantam:* reliqua vacant.

GRATIAN. IN hoc autem non fuit ignorantia juris, ſed facti, & illius, quod non oportuit eum ſcire. A reatu ergo criminis eum ignorantia excuſat paterni delicti: quod & ſi oportuiſſet eum ſcire, infirmitate tamen ætatis deprehendere non poterat.

AN FILIUS IN ECCLESIA PERMANEAT ET ORDINATIONE GAUDEAT, QUAM PATER EMIT.

QUÆSTIO V.

GRATIAN. 1. *Pars.* QUOD verò quinto loco quæritur, an liceat ei eſſe in Eccleſia, vel fungi Ordinatione, quam paternâ pecuniâ eſt aſſecutus; autoritate Urbani definitur, qui ſcribens de Simoniacis, ait inter cetera,

I. IN CONCILIO PLACENTINO, *cap.* 5. & *ſequentibus*, itémque in Concilio Romano. [an. 1095. *in Longobardia.*]

De parvulis, qui cupiditate parentum, Eccleſias emunt.

QUicumque a ſanè b cupiditate parentum, cùm adhuc parvuli eſſent, Eccleſias, vel Eccleſiarum partes α per pecunias adepti ſunt, poſtquam eas omnino dimiſerint, ſi canonicè in eis vivere voluerint pro magna miſericordia ibidem eos eſſe concedimus: neque pro hoc facto à ſacris Ordinibus removemus, ſi aliàs digni inveniantur.

a Anſel. *l.* 9. *c.* 109.
b *C.* 5.

§. 1. Illi verò c, qui per ſeipſos, cùm jam majoris eſſent ætatis, nefanda ducti cupiditate eas emerunt, ſi in aliis Eccleſiis canonicè vivere voluerint, ſervatis propriis Ordinibus pro magna miſericordia ibi eos miniſtrare permittimus. Quòd ſi ad alias fortaſſis transferri non potuerint, & in eis canonicè vivere promiſerint, minoribus Ordinibus contenti ad ſacros Ordines non accedant, ſalva tamen in omnibus Apoſtolicæ ſedis autoritate. §. 2. Si qui tamen d ante emptionem catholicè ordinati ſunt, cùm ea, quæ emerunt, dimiſerint, & vitam Canonicam egerint, in ſuis gradibus permittantur: niſi fortè ejuſmodi Eccleſia ſit, ut ibi primum locum debeant obtinere. Primum enim, vel ſingularem, vel Præpoſituræ β locum in emptis Eccleſiis eos habere non patimur.

c *C.* 6.
d *C.* 7.

¶ CORR. ROM. α *Partes.*] In Concilio ipſo legitur, *Beneficia*, ſed ob Gloſſam non eſt emendatum.

β *Præpoſituræ.*] In Concilio ſubjungitur, *vel officii.*

GRATIAN. 2. *Pars.* HOC autem eum non in præjudicium Canonum, ſed ex miſericordiæ diſpenſatione dixiſſe colligitur

II. EX EPISTOLA ejuſdem, miſſa Vitali Presbytero in hæc verba. [c. an. 1094. *Româ in Venetiam.*]

In Dignitate ſervanda Simoniacis miſericordia poteſt impendi, ſi eos vita commendat.

EOs, qui Eccleſiam emerunt, ſi perſona talis fuerit quam vita commendet, videlicet, ut in Canoniis e, vel Monaſteriis regulariter vivat, in ſui honoris officio, miſericorditer condeſcendendo, miniſtrare concedimus, abſque tamen ſanctorum Canonum præjudicio.

e *al.* Canonicis.

¶ CORR. ROM.] In Libro manuſcripto Decretorum Pontificum hic Canon citatur ex Nicolao ad Vitalem Presbyterum Pruvienſem.

GRATIAN. 3. *Pars.* EX hac itaque autoritate colligitur, quòd ignorantia tales excuſat à reatu criminis, ut ſuprà dictum eſt, non à fructu emptionis; cùm in Eccleſiis, quas parentum pecuniâ adepti ſunt, non niſi poſtquam eas omnino dimiſerint, & ex miſericordia, ibidem eis eſſe conceditur. In quo patet, quòd etſi illis ignorantibus Simoniæ peccatum ſit admiſſum, fructum tamen paternæ emptionis reportare non poſſunt. Quòd verò à crimine excuſentur, hinc patet; quia pro hoc facto à ſacris Ordinibus non removentur. Si enim illius criminis participes eſſent, ad ſacros Ordines conſcendere non poſſent. Illud idem intelligendum eſt de eo, qui per pecuniam eſt adeptus Sacerdotii dignitatem, non Epiſcopo, ſed cuidam ex Principibus ejus datam: utroque tamen, Ordinatore videlicet & Ordinato, hoc ignorante. Unde ſcribit

III. URBANUS II. Alberto Metenſi Epiſcopo. [fortè Virdunenſi c. an. 1090. *Româ in Galliam.*]

De quodam, pro quo incuria parentum pecuniam dedit non Epiſcopo, ſed uni Principum ejus.

PRæſentium Portitorem, quem parentum incuriâ per pecuniam non Epiſcopo, ſed cuidam Principum ejus datam, invitum Sacerdotii dignitatem obtinuiſſe ſignificaſti: licèt Sancti Canones deponendum eſſe teſtentur; tamen, quia culpam iſtam neſciens, & coactus commiſit, & quia ab eodem Ordine ut deponeretur, ſupplicavit ultroneus; ex conſideratione diſcretionis (quæ mater eſt omnium virtutum) magis, quàm ex rigore Canonum, miſericordiæ viſcera adhibendo, ipſum in eodem Ordine eſſe Fraternitati tuæ conſulimus: ita tamen, ut ſi f Eccleſia illa cui deſervit g, Sacerdotum penuriam non patitur, ſuſpenſus à Sacerdotali officio permaneat. Quòd ſi fortaſſe Eccleſiæ utilitas exegerit, ut curam regiminis aſſumat, liceat ei conceſſione ſui Epiſcopi, Fratrúmque obedientiâ Sacerdotali officio fungi.

f *al.* quia.
g *al.* deſervivit.

AN PRO ELECTIONE QUIDPIAM DARI POSSIT.

QUÆSTIO VI.

QUID verò de his fieri debeat, qui ignoranter à Simoniacis ordinati ſunt (quod ſexto loco quæſitum eſt) ſuprà, in Capitulo videlicet Urbani, quod ſic incipit a. [Si qui à Simoniacis, &c.] requiratur. Nunc autem de illis quæritur, qui non pro Ordinatione pecunias offerunt; ſed pro Electione, vel ut Decretum Electionis fiat, vel ut ſubſcriptione firmetur, vel ut Electioni non reſiſtatur, aliquibus præmia largiuntur; an eorum Electio vitioſa ſit judicanda. Non enim videntur Spiritûs Sancti donum emere, qui non pro Conſecratione, ſed pro Electione munera largiuntur; cùm nullius ſpiritualis gratiæ aliquos faciat Electio participes. Sed ſicut Eccleſiaſticarum rerum emptores Simoniaci judicantur, quia Eccleſiaſticis officiis ita adjunctæ ſunt, ut alterum ſine altero alicui non proveniat; ita quia per Electionem venitur ad Conſecrationem, perinde Simoniacus habetur, qui pro Electione præmia largitur, ac ſi pro Conſecratione munera dediſſet. Unde ſcribit

GRATIAN.
a *eâd. q.* 1.

I. SYMMACHUS Cæſario Epiſcopo, *Epiſt.* 1. *c.* 5. [an. 502. *Româ in Galliam.*]

De iis, qui muneribus Ordinationem faciunt.

SI quis autem b Epiſcopatum deſiderat, datâ pecuniâ potentes perſonas minimè ſuffragatrices adhibeat: nec ad Decretum ſibi faciendum Clericos, vel Cives 1 ad ſubſcribendum adhibito cujuslibet generis timore compellat, vel præmiis quibuslibet exhortetur.

b Polyc. *l.* 2. *tit.* 1. Anſel. *l.* 6. *c.* 69.

¶ PITH. 1 *Vel Cives.*] Abſunt à V. C.

II. *Item* GREGORIUS I. Salonæ c Conſiſtentibus, *lib.* 5. *Epiſt.* 26. [an. 596. *Româ in Dalmatiam.*]

c *al.* Salonis.

Simoniacus eſt, qui, ut eligatur, præmia largitur.

EGo autem d & veſtræ Dilectioni providens, & meæ animæ omnipotentis Dei judicium pertimeſcens, ejuſdem Maximi cauſam ſubtiliter exquiri deſidero; ſi nullis criminibus preſſus, quæ ſacro Ordini contradicunt; ſi non per Simoniacam hæreſim, id eſt, præmia quibuſdam ſe eligentibus præbendo, ad Sacerdotale pertingere officium conatur. Tunc enim liber pro vobis apud Dominum interceſſor erit; ſi non obligatus de ſuis, ad locum interceſſionis venerit.

d Anſel. *l.* 6. *c.* 76. Polyc. *l.* 2. *tit.* 3.

III. *Item* GREGORIUS I. Syagrio Epiſcopo Auguſtodunenſi, & aliis Epiſcopis, *lib.* 7. *Epiſt.* 110. [an. 599. *Româ in Galliam.*]

Sicut Ordinatio, ſic Electio, vel conſenſus ſine venalitate debet præferri.

SIcut is e, qui invitatus renuit, quæſitus refugit, ſacris eſt altaribus admovendus; ſic qui ultrò ambit, vel importunè ſe ingerit, eſt proculdubio repellendus. Nam qui ſic nititur ad altiora conſcendere; quid agit, niſi ut creſcendo decreſcat, & aſcendendo exteriùs, interiùs ad profunda deſcendat? Itaque, Fratres f chariſſimi, in Sacerdotibus ordinandis ſinceritas vigeat: ſit ſimplex ſine venalitate conſenſus, pura præferatur Electio, ut ad ſumma α Sacerdotii non ſuffragio Venditorum provectus, ſed Dei credatur eſſe judicio.

e Anſel. *l.* 6. *c.* 79. Polyc. *l.* 2. *tit.* 1.
f Anſel. *l.* 9. *c.* 80.

¶ CORR. ROM. α *Summa.*] In vulgatis codicibus legebatur, *ad ſummum Sacerdotii, vel Pontificii.* Emendatus verò eſt hic locus ex originali, Anſelmo, Polycarpo, & plerisque vetuſtis Gratiani exemplaribus.

GRATIAN. SI autem pecunia promiſſa fuerit vel ſoluta, Electo vel Ordinato penitùs ignorante, nec eo modo ad Electionem, vel Ordinationem pervenerit; ei nullatenùs obeſſe videtur: nec ad reatum criminis pertinet, cujus conſcientiam non habuit; nec ad Electionis, vel Ordinationis caſſationem, ad quam aliàs non per pravam illorum cupiditatem perveniſſe docetur.

AN RENUNCIANS SUÆ HÆRESI SIT ACCIPIENDUS IN EPISCOPALI DIGNITATE.

QUÆSTIO VII.

GRATIAN. 1. *Pars.* NUNC autem de ſeptima Quæſtione tractandum eſt; an renuncians ſuæ Hæreſi ſit recipiendus in Epiſcopali dignitate. De his ita ſcribit

I. CYPRIANUS, *lib.* 2. *Epiſt.* 1. [an. 256. *ex Africa Romam.*]

Qui redeuntes ab Hæreſi in ſuis Ordinibus recipiantur.